A levél

A svájci magyarnyelvű protestáns gyülekezetek értesítője
Mitteilungsblatt der protestantischen Kirchgemeinden ungarischer Sprache in der Schweiz
Feuille des communautés protestantes hongroises en Suisse

Basel-Bern-Zürich 2005 Június 50. évf. 1.sz.

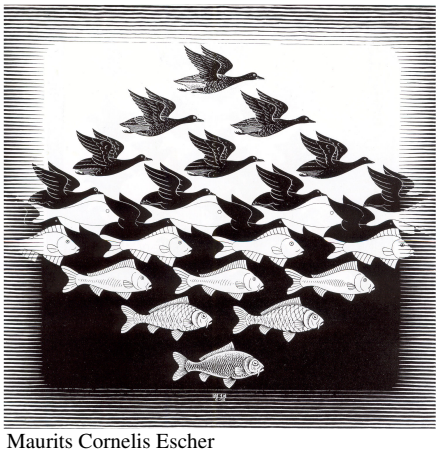

Maurits Cornelis Escher
Sky and water

Vannak lelki küzdelmeink

FüleLajos

Vannak lelki küzdelmeink,
ahol valami eldől,
mikor VALAKI ránk tekint
FÉNYKÉNT a végtelenből.
Mikor újult erőt nyerünk
harcokhoz, szenvedéshez,
mikor bennünk és általunk
VALAKI győzni képes.

Változunk

Szövetségünk nagy változások idejét éli. 2004 novembere óta új szövetségi elnökünk és alelnökünk van, ezév pünkösdjén új lelkipásztort választottunk, s ettől a számtól kezdve új szerkesztő állítja össze A levél című újságunkat.

Vannak, akik a változásokat bizonytalanságként élik meg, és esetleg okot látnak arra, hogy emiatt abbahagyják az istentiszteletek látogatását. Pedig a változás egyszersmind az élet jele is. Ami nem változik, nem növekedik, az lehet, hogy nem is él.

Gyülekezeteink megalakulása idején Isten megadta, hogy akár évtizedeken át ugyanazok a lelkipásztorok állhattak a sok hányattatást és változást átélt, Svájcba került magyarok mellett. Szövetségünket 25 évvel ezelőtti megalakulása után hosszú ideig ugyanaz az elnök vezette. Isten – miután bőséges időt biztosított gyülekezeteinknek a megerősödésre és megszilárdulásra – most gyakoribb személyi változásokat enged meg közösségeink életében. Minél kevesebb ideig szolgál egy lelkipásztor, annál inkább kell a gyülekezeti tagok ismereteire, tapasztalataira támaszkodnia. Minél több aktív tagja van egy gyülekezetnek, annál könnyebben viseli a közösség a lelkészváltást.

Minden változás lehetőség arra, hogy Istenbe, A Változhatatlanba még erősebben belekapaszkodjunk, hogy az Ő igéje alapján újra tájékozódjunk és megújult engedelmességgel kövessük Őt.

Minden változás felhívja a figyelmünket arra, hogy az egyház nem emberekhez való kötődésen alapul, hanem Jézus Krisztus mindnyájunkat személyesen megszólító, hívó szaván. Ő most az önállósodás felé vezeti gyülekezeteinket; tagjainkat arra bíztatja, hogy ne hagyjanak mindent a lelkipásztorra, hanem saját maguk is vállaljanak feladatokat a gyülekezetben. Jézus Krisztus arra hív benneteket, hogy vegyétek kezetekbe a Bibliát, olvassátok és éljétek is az igét! Hívjátok fel telefonon a rég nem látott híveket, hozzátok el autóval, vagy kísérjétek el őket az istentiszteletre, tartsatok meg időnként önállóan, vagy közösen egy-egy ifjúsági bibliaórát, vagy női köri alkalmat. Ez egyfajta lelki értelemben vett „felnőtté válás”. Isten azt szeretné, hogy a gyermeki elfogadó magatartás helyett ezután a lelki táplálékunk ne csak fogyasztói legyünk, hanem továbbadói is. **„**Krisztus adott némelyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangélistákul, vagy pásztorokul és tanítókul**, hogy felkészítse a szenteket”** (= a bűnbocsánatot elfogadó gyülekezeti tagokat) **„szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére, míg eljutunk mindnyájan a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, a felnőttkorra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra.” (Efézus 4:11-13)**

Szabó Emőke

Búcsúzom

Kedves Gyülekezeti Tagjaink, Kedves Svájcban Élő Magyarok!

Két és fél év közöttetek végzett szolgálat után – részben fájó szívvel, részben nagy izgalommal – készülök továbbmenni. Miután majd két évig „távházasságban” éltünk, örülök, hogy 2005. július 12-én a férjemhez költözhetek a hollandiai Delfgauwba. Szeretnénk teret engedni Istennek, hogy ha Ő akar, ajándékozzon meg minket gyermekekkel. Rendszeres gyülekezeti szolgálatot Hollandiában egyelőre nem kerestem.

Mivel az előttem szolgáló lelkipásztorok több, mint tíz évig pásztorolták a gyülekezeteket, valószínűleg sokan úgy gondoltátok, én is ilyen hosszú távra vállalom a szolgálatot. Én azonban eleve rövidebb időre készültem, mivel Magyarországon egy gyülekezet vár engem. A Svájci Magyarnyelvű Protestáns Gyülekezetek Szövetsége 2003 januárjában anyagi lehetőségeihez mérten két évre kötött szerződést velem. Én a tervezettnél fél évvel tovább vállaltam a lelkipásztori megbízatást, hogy átmenetileg se maradjatok lelkész nélkül.

A búcsúzást megkönnyíti számomra az a tudat, hogy biztos mennyei és földi kezekben hagyhatom a gyülekezeteket. Örülök, hogy Szedlák Tibort választottátok meg lelkipásztorotoknak. Mivel az elmúlt másfél évben gyakran helyettesített engem, szoros együttműködés alakult ki közöttünk és sokat beszélgettünk. Meggyőződhettem Jézus Krisztusba vetett hitéről, komoly felkészültségéről és megbízhatóságáról. Ő egészen más lelki ajándékokat kapott a Szentlélektől, mint én, de úgy látom, a gyülekezeteknek most pontosan az ő erősségeire: a lényeglátásra, a szervező- és rendszerezőkészségre, a csoportmunkára való képességre és a tiszta bibliai tanításra van szüksége. Hiszem, hogy Isten általa olyan embereket is meg tud szólítani, akiket én nem tudtam.

Két és fél éven át a hangsúlyt arra fektettem, hogy minél jobban megismerjelek benneteket, hogy lelki értelemben is „mellétek üljek”, és együtt keressük meg Isten konkrét, nekünk szóló üzenetét a Bibliából. **„Isten nincs is messze egyikünktől sem.”** (Ap.Csel.17:27) És Ő nem „csak van”, hanem végtelenül szeret is minket. Kommunikálni akar velünk, méghozzá a gyülekezeti istentiszteleteken, bibliaórákon, imádságunk és bibliaolvasásunk közben. Azt mondja: **„Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy.”** (Ézsaiás 43:1) Boldoggá tett, amikor valaki közületek meghallotta az Úr Jézus hangját, és megszólította Őt. Amikor valaki elkezdett Neki engedelmeskedni, áldozatot hozott másokért az Ő nevében.

A kiscsoportokat (ifjúsági bibliaórák, női kör) azért indítottuk, hogy olyan emberek is keresztyének társaságába „merészkedjenek”, akiknek - már, vagy még - nem sok kapcsolata volt az egyházzal. Reméltük, hogy a kiscsoportok tagjai is betagolódnak az istentiszteleti közösségbe. Ez folyamatban van, mert hála Istennek, sokan engedtetek a gyülekezetbe való hívogatásnak.

Ti a gyülekezeteinkkel kapcsolatban álló, vagy mostanában kapcsolatba került Istenkereső emberek vagytok. Továbbhaladásotok a hit útján, és felelősségteljes tagjainkká válásotok az utódom szolgálata idején folytatódhat. Isten őt minden ehhez szükséges lelki ajándékkal ellátta. Rajtatok múlik, testvéreim, hogy elfogadjátok a „továbbképzést”, amit Isten Tibor által akar nektek adni; és munkatársai legyetek közösségeink fenntartásában és felvirágoztatásában.

Köszönöm Istennek, hogy a veletek töltött idő alatt engem is formált. Nem csak az internetezést kellett itt megtanulnom, hanem a hallgatást, a meghallgatást, az alkalmazkodást, a várakozást, az együttműködést, a váratlan helyzetekben való helytállást is. **Köszönöm nektek**, hogy keveredett kultúrájú és vallású Európánk olyan kérdéseivel szembesítettetek, amikre azelőtt nem is kerestem a választ. Isten közöttetek győzött meg engem, hogy nem elégedhetek meg a hit alapigazságainak ismételgetésével, hanem naprakésznek kell lennem, ha Őt segítőkész Atyaként akarom bemutatni. Az állandó jövés-menés helyett most szeretnék csendben lenni, jobban figyelni RÁ, hogy az Ő válaszait magamévá tegyem és továbbadhassam.

Köszönöm, hogy csillogó szemmel hallgattátok az igét. Köszönöm a finom ebédeket és vacsorákat, a bíztató kézszorításokat és szavakat, amik két és fél éven át segítettek abban, hogy kibírjam a hétköznapokat a férjemtől 1000 kilométerre is. Köszönöm, hogy bepillantást engedtetek életetekbe és hitetekbe és tanulhattam tőletek.

Nekem a jövőben is örömet szerezhettek, ha Jézus Krisztus kezét nem engeditek el, gyülekezeteink aktív tagjai maradtok, komolyan veszitek a **ti** tetteitek és adományaitok jelentőségét a magyarnyelvű lelkigondozás fennmaradásában, és utódaimat is olyan szeretettel veszitek körül, mint engem.

Biztatással búcsúzom: **„Ti pedig szeretteim, épüljetek szentséges hitetekben, imádkozzatok a Szentlélek által, tartsátok meg magatokat Isten szeretetében, várva a mi Urunk Jézus Krisztus irgalmát az örök életre.”** Ámen! (Júdás levele 20-21.v.)

Szeretettel: *Szabó Emőke lelkipásztor*

Szövetségünk elnökének beszámolója a lelkészválasztásról

Szabó Emőke lelkipásztorunk svájci szolgálatának ideje július végével sajnos, befejeződik. A magyar nyelvű lelkigondozás folyamatosságának biztosítása érdekében új lelkész-lelkészek szolgálatára van szükségünk. Két olyan lelkészjelöltet találtunk Hieble Erika és Szedlák Tibor személyében, akiket szolgálataikon keresztül már ismernek is tagjaink, hiszen számtalan esetben hirdették az igét gyülekezeteinkben.

Hieble Erika férjével Németországban lakik, a svájci határhoz közel, Szedlák Tibor nejével a berni kanton lakosa. Mindkét jelöltünk végzett lelkész, végzettségük megfelel a lelkészi állás követelményeinek. A választmány által vezetett közös megbeszélések, egyeztetések eredményeként - melyekből szövetségünk pénztárosa, Dr. Debreczeni Zsolt is kivette a maga részét - arra az eredményre jutottunk, hogy a megüresedő állást két személy, Szedlák Tibor és Hieble Erika ossza meg 72 + 28 százalékos arányban. Ez lett a választmány ajánlata.

Alapszabályzatunk értelmében a közgyűlés kizárólagos joga a lelkészválasztás. Rendes évi közgyűlésünket november 20-án fogjuk tartani, de most arra kényszerültünk, hogy pünkösdi konferenciánk idejére összehívjuk *rendkívüli* közgyűlésünket - ahogy azt a konferencia meghívójában tudtára is adtuk minden tagunknak.

Az előkészületekben idáig jutottunk, amikor pünkösd hetében utolért bennünket a megdöbbentő, rossz hír: Hieble Erika váratlan betegsége. Ezzel új helyzet állt elő, minden eddigi megbeszélés, megoldási javaslat a váratlan betegség által bizonytalanná vált.

Ekkor jött a segítség. Szedlák Tibor megválasztása esetére felajánlotta, hogy 2005 november végéig vállalja Szabó Emőke szolgálatának 100%-át. Emellett Hieble Erika sankt galleni gyülekezetünkben betegsége ellenére továbbra is megtartja az istentiszteleteket, de ennél nagyobb részt nem tud vállalni a szolgálatból.

2005. május 15-én a rendkívüli közgyűlés egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül megválasztotta Szedlák Tibort lelkipásztorának. Isten áldása legyen új lelkipásztorunk munkáján!

Szedlák Tibor doktori disszertációját írja, ezért nem tudja november 30-nál tovább vállalni a teljes állást. Ekkortól az eredetileg tervezett 72%-ban fog dolgozni szövetségünknek. Következő feladatunk, hogy december 1-től alkalmazzunk egy olyan lelkészt, aki ettől az időponttól a elvégzi lelkészi szolgálat fennmaradó részét.

Hieble Erika gyógyulásához imádságban mindannyian az Úr segítségét kérjük!

Pataky Ferenc
szövetségi elnök

Üdvözlő sorok

Szeretett Atyámfiai! Isten kegyelméből megadatott számomra, hogy jelen lehettem a pünkösdi konferencián, amelyiken a lelkészválasztásotok is megtörtént.

Fontosnak tartom tudatosítani számotokra, hogy a választás pillanata reményre jogosít fel mindnyájatokat. Pünkösdkor történt. A pünkösd pedig Isten Anyaszentegyházának életében a Lélek kitöltetésének ünnepe. Krisztus elküldte maga helyett a Vigasztalót, aki által megerősít a hitben, mélyen elkötelez Istennek, naponta megújít, és mindörökre velünk marad.

Testvéreim! Isten az idei pünkösdben megbizonyította számotokra, hogy nektek életet kíván adni, és rólatok gondoskodni akar! A jövőtökkel foglalkozik, svájci létezésetek előtte nyilvánvaló, és azt akarja, hogy szent Igéjének hangja hozzátok saját anyanyelveteken eljusson. Az elküldött Vigasztalónak látható munkája, ami veletek az ünnepen történt. Isten olyan lelkész választásának lehetőségét adta előtökbe, akit magyarországi Anyaszentegyháza megfelelő módon kiképzett, s akit a gyülekezeti munkára felszentelt. Örüljetek és örvendezzetek, mert a Mindenható törődik veletek!

Néha nehéznek, kilátástalannak, vagy homályosnak látjátok gyülekezeti életetek jövendőjét. A pünkösd ünnepével egybekötött sikeres választás töltsön el azzal az erős és töretlen hittel, hogy az Egyház élete és jövendője – ezen belül pedig a Ti saját hitéletetek és gyülekezetek élete – nem a földi erőviszonyok és pénzügyi helyzetek materiális függvénye! Isten áldó tenyerén vagytok, s ha Ő akarja, megtartattok! Ez ellen pedig nincs az a hatalom, amelyik valamit is tehetne!

Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön – e páli vers a közöttetek tartott előadásom vezérgondolata. Saját egyházi életetekben bizonyosodhattok meg, hogy az ÚR miképpen teljesíti ezt az akaratát és ígéretét. Járjatok nyitott szemmel, és éljetek, mint az Ő megváltottai! Segítsétek új lelkészeteket a munkájá-ban, az evangéliumi példa szerint. Egy emberként álljatok mögötte, és leljétek meg azt a helyet, ahol hasznosak lehettek Isten szolgálatában!

Távozó lelkészeteket pedig iránta való hálátok jeléül kísérje el szeretetetek és érette való imádságotok!

Isten áldjon meg Mindnyájatokat!

Testvéri szeretettel, *Bekő István lelkipásztor*

Soli Deo Gloria

„Ezért várom és remélem, hogy semmiben sem fogok szégyent vallani, hanem mint mindenkor, úgy most is Krisztust egészen nyíltan fogják magasztalni énértem …“ Ezek, a Pál apostol által eredetileg a filippieknek címzett szavak, már nagyon korán megragadták a figyelmemet. Szégyent vallani egyikünk sem szeret, én különösképpen nem. Egészen kisgyermek koromtól kezdve igyekeztem befejezni azt, amit elkezdtem, akkor is, ha tudtam, hogy ebből nem sok, vagy egyszerűen semmi jó nem származik nekem. Mindennél fontosabbnak találtam azonban, hogy senki se mondhassa rám: félúton feladtam valamit. E tekintetben a mai napig nem változtam, hogy semmiben sem szeretek szégyent vallani. Csakhogy, ma mást tekintek szégyennek, mint életem korábbi szakaszaiban. A Svájci Magyarnyelvű Protestáns Gyülekezetek Szövetségének lelkészi állását augusztus elsejétől betöltve, azt tartanám szégyennek, ha a badeni, baseli, berni, bieli, luzerni és zürichi gyülekezetben végzett szolgálatom nyomán nem dicsőítenék az Úr Jézust értem, vagy nem az Úr Jézust, hanem valaki, vagy valami mást dicsérnének érettem.

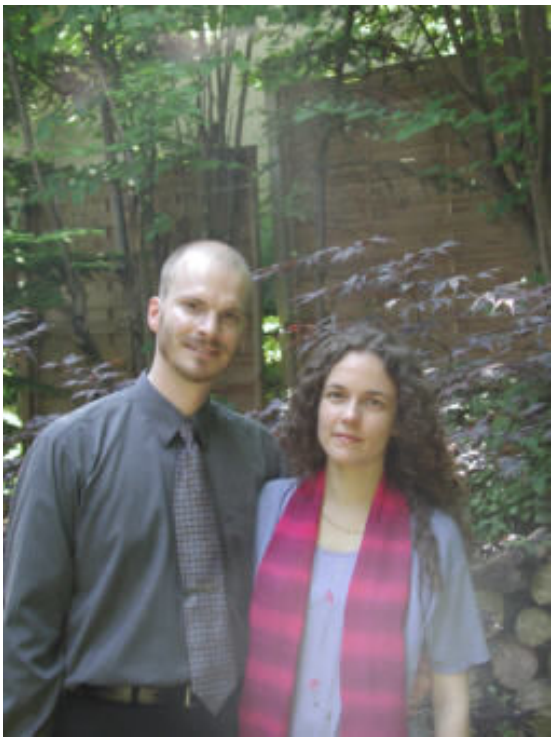

Református valláspedagógus és lelkipásztor vagyok. Budapesten születtem, 1974 szokatlanul meleg tavaszán. Hosszú iskolai pályafutásom kiemelkedő állomása volt a Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma, ahol lassan életté és erővé vált számomra mindaz, amit a Krisztussal járásról a Pilis lábánál fekvő Pomáz református gyülekezetében már háromféves koromtól fogva hallottam, láttam és tanultam. Hasonlóan jelentős a richmondi (Virginia, U.S.A.) Union Theological Seminary & Presbyterian School of Christian Education. Ide egészen gondviselésszerűen kerültem budapesti theológiai tanulmányaim lezárása és felszentelésem után. Itt kaptam meg a lehetőséget arra, hogy graduális és posztgraduális szinten is valláspedagógiával foglalkozzam, amit életem központi elhívásának tekintek. Itt ismerkedhettem meg egy, az európaitól nagyon sok tekintetben különböző, de sok, számunkra is egyre időszerűbb tanulsággal szolgáló egyházi élettel. Az imént utalt Egyesült Államok béli egyetemmel a mai napig szoros kapcsolatban állok, doktori hallgatója vagyok. Ez okból, hosszabb távon, a Szövetség lelkészi állásának csak kevesebb, mint a háromnegyedét tudom ellátni, *Deo volente* két éven belül be szeretném fejezni a disszertációmat.

Lelkipásztori tapasztalatokat részben Magyarországon, közelebbről Budapesten és agglomerációs övezetében, részben Svájcban, a berni kantonális egyházban szereztem, ahol még július végéig alkalmazásban állok. Szívbeli meggyőződésem, hogy a keresztyén gyülekezet legfontosabb élettevékenysége az istentisztelet. Szolgálatom során különös hangsúlyt kívánok helyezni az igei alkalmak minőségére és formai kérdéseinek tisztázására. Hasonlóan fontosnak tartom, hogy – bibliai szóval – a gyülekezeti tanítás, – pedagógiailag kifejezve ugyanezt – a presbiterképzés és felnőttoktatás is megkapja az őt megillető figyelmet és helyet gyülekezeteink életében. Bár a szórványgondozás egy eddig számomra ismeretlen munkaterület, a Szövetség nagyrészt Német-Svájc nagyvárosaiban és azok vonzáskörében élő tagjainak élethelyzetét annál inkább ismerem.

Akkor is, ha – elődeimtől valamelyest eltérően, – én Svájc egy már vidékiesebb részén, a Berner Oberland szélén, Uetendorfban élek feleségemmel. Ez a gyönyörű környék az ő szülőföldje, én ajándékként kaptam, akárcsak őt. Fiatal, két kultúrát és három nyelvet felölelő házasságunk komolyan meggazdagíthatja szolgálatomat, de megköveteli a neki kijáró odafigyelést, energiát és időt is, amit én meg is kívánok adni. Remélem, hogy a városokban található magyar protestáns gyülekezetek az Élő Istennel való találkozás helyei és a magyar nyelv és egyházi kultúra méltó képviselői maradnak – így, ebben a sorrendben. Remélem, hogy nem csak énértem, de Szövetségünkért és gyülekezeteinkért is az Úr Krisztus nevét dicséri majd mindenki, aki Őt szívből keresi; legyen szó magyar ajkú menekültről, bevándorlóról, a Svájcban alkalmilag dolgozókról, ösztöndíjas diákokról, vagy éppen idegen ajkú házastársunkról, gyermekeinkről, vagy unokáinkról. Erre tekintve kívánok munkatársul szegődni gyülekezeteink presbiterei és tagjai mellé.

Szedlák Tibor

Székelyudvarhelyi Református Gimnázium
Liceul Reformat/Reformed School
Piața Márton Áron tér nr.2 szám
535600-Odorheiu Secuiesc - Székelyudvarhely
Județul Harghita - Hargita megye România - Románia
Tel/Fax: 0266–219766
e-mail: **refkol@nextra.ro**

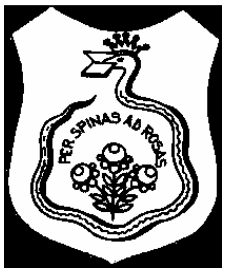

Köszönetnyilvánítás Székelyudvarhelyről

Kedves Testvéreim!
Az Erdélyi Református Egyházkerület 2004. december 10-én visszanyerte tulajdonjogát az 1948-ban román kormányrendelettel államosított Székelyudvarhelyi Református Kollégium felett. Az egykori iskola mai jogutódja, a Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnázium 2005. május 13-án hálaadó istentisztelettel egybekötött jótékonysági estet szervezett a visszaszolgáltatott egyházi tulajdon felújításáért.

Az Erdélyi Református Egyházkerület lelkészeként részt vehettem Schloss Beuggenben a svájci magyar protestáns testvéreim hagyományos pünkösdi konferenciáján. Az ünnepi együttlétre magammal vittem a jótékonysági est céljából nyomtatott „kollégiumi jegy”-ből. Ezek megvásárlása által a konferencián részt vevő testvérek az erdélyi jótékonysági rendezvényhez csatlakoztak.

Engedjétek meg, hogy ezúton mondjak köszönetet nemes adományotokért azáltal, hogy neveteket e rövid levélben felsorolom:
Bajusz-Wunderlich Ilona, Borsos Elek, Dudás Levente, Egger Éva, Franke Gábor, Jónás Albert, Kovács Andor, Pataky Ferenc, Petrovics László, Pigler Anna, Szedlák Tibor, Szegő Klára, Timár Erika

Külön köszönetet mondok az ünnepi perselypénzért, amelyet az iskola felújítási munkálatára ajánlottatok fel.
Kívánom, hogy Isten áldja meg életeteket!

Székelyudvarhelyt, 2005. június 2-án

Atyafiságos köszöntéssel,

Bekő István

Új kezekbe kerül „A levél” szerkesztése

Hálával gondolok vissza kis gyülekezeti lapunk, ***A levél*** szerkesztésével eltöltött két évtizedre. Most, amikor a Szövetségünk élére új vezető került, amikor új lelkész veszi át a gyülekezeteink lelkigondozását, akkor elérkezettnek látom a pillanatot arra, hogy a lap szerkesztését is fiatalabbak vegyék át.
Testvéreink eddig a háttérmunkának csak az eredményét látták, engedjék meg most, hogy visszatekintve egy pár „műhelytitkot” is eláruljak.
1983-ban, Svájcba kikerülve fogalmam sem volt arról, hogy Zürichben magyar nyelvű protestáns lelkigondozás egyáltalán létezik. Először a helyi német templomba jártam, a magyar istentiszteleti alkalmak után csak egy jónéhány hónap eltelte után kezdtem érdeklődni. Ma is sok melegséggel gondolok vissza arra, amikor az első istentisztelet végén *Piros Gyula*, a presbitérium akkori elnöke spontánul mellém szegődött, barátságosan kikérdezett, majd egy belépési nyilatkozatot nyomott a kezembe. Azóta is kevés volt az olyan alkalom, hogy ne mentem volna magyar istentiszteletre.
A gyülekezeti értesítő akkoriban egy, vagy legfeljebb két oldal terjedelmű, géppel írott lap volt, amit a lelkész maga írt és postázott is.
Joób Olivér Zürichbe való megválaszása után került szóba, hogy nem lehetne-e az értesítőt egy kissé tetszetősebb formában kiadni. A Szövetség akkori elnöke, *Szöllősy Pál* kapva kapott az ötleten, érezve, hogy, a Szövetség tevékenységét sokkal eredményesebben lehetne testvéreink tudomására hozni. A számítógépes szakmában dolgozva ajánlkoztam, hogy utánanézek egy lehetőségnek. Szövegszerkesztő program a piacon akkor még szinte nem létezett, vagy ha igen, akkor az nagyon drága és nagyon bonyolult volt. A mai HTML (HyperText Manipulation Language) internetes változata ezzel a módszerrel dolgozik ma is. A lényege abból áll, hogy a szövegrészek elé kerülnek azok a parancsok, amivel a szöveget alakítjuk (pl. betűnagyság, vastagon szedés, stb.). Mivel az előttünk lévő szöveg a parancsok és a valódi szöveg keveréke, ezért teljességgel olvashatatlan. Az igazi szöveget először a nyomtatás után lehetett látni. Megpróbáltam egy cikket ilyen módszerrel szerkeszteni, a lelkesedés akkora volt, hogy azon nyomban én lettem a születő lap szerkesztője. Gond

volt még a lap bal felső sarkában található stilizált tulipánnal is. Ennek a megszerkesztése sem volt éppen gyerekjáték az akkori grafikai programmal. Ezt a digitális szimbólumot használja különben a Szövetség a mai napig minden meghívón és fejlécen.
Beindult tehát a lap elektronikus előállítása. A használt módszer miatt sok volt a szöveghiba is. Ezért alakult spontán módon egy kezdeti szerkesztőbizottság, amiben rajtam kívül *Joób Olivér* és *Szöllősy Pál* vett részt. Minden lap megjelenése előtt kétszer találkoztunk: egyszer a következő szám tematkáját, az esetleges cikkírók megbízását beszéltük meg, a második találkozás közvetlenül a nyomdai terminus előtt volt. Erről jut eszembe egy jellemző kis történet: *„Egy asztalosműhely előtt naponta elsétáló szomszéd az egyik reggel megkérdezi a segédet, hogy mit csinál a főnöke. A válasz nagyon hamar jön: A főnök szab és fütyül. Ugyanazon a napon, hazafelé baktató szomszéd ismét találkozik a segéddel, s megint rákérdez, hogy mit csinál a főnök. A válasz ezúttal egy kissé késve érkezik: A főnök illeszt és káromkodik”*
Valami hasonló módon zajltottak a szerkesztőségi találkozásaink is. Az elsőn az időt terveztünk, egyet-egyet koccintottunk is, a másodikon viszont minden alkalommal éjfél után, nem ritkán jóval éjfél után vettünk búcsút egymástól.
Péter Iván Bernbe való megválasztása után szintén bekapcsolódott a szerkesztőségi munkába, az ő gyülekezeti beszámolóiból nem maradt ki soha egy fontosabb esemény sem. Kialakult az a szokás is, hogy az első oldalon, a vezércikk mellet egy-egy, a vezércikkhez kapcsolódó versidézetet illetve képet közöljünk, ezzel is vonzóbbá téve a lap külsejét. Minden szám gerincét a Szövetség gyülekezeti beszámolói, az elnök jelentése, a dolgainkról való nyílt tájékoztatás képezték. Emellett megindítottunk egy szinte rendszeres rovatot is, ami a testvéregyházaink fontosabb eseményeiről dióhéjban ad hírt. Ezt a rovatot kezdetben Szöllősy Pál írta, azután én vettem át.
Szöllősy Pál visszavonulása után *Markó Magdolna* és *Steinmann Judit* vállalt szerkesztőségi munkát. Az ő bekapcsolódásuknak köszönhetjük, hogy a forrásmunkák alapos kutatása után történelmi jellgű cikkeket jelenthettünk meg a Baselben, valamint Zürichben folytatott magyar nyelvű lelkigondozásról. Ezt a jellegű feltárást szerettük volna Bernben, vagy St. Gallenben is megtenni, de erre még nem került sor. Steinmann Judit ezen kívül a nagyon fontos korrektori munkát is magára vállalta, amit alaposan, szakszerűen el is végzett.
Komoly változás következett a lap szerkesztésében Joób Olivér és Péter Iván egyidejű nyugdíjazását követően. Akkor úgy éreztem, hogy egyedül maradok. Hálát kell adnom az Istennek, hogy ez mégsem következett be. *Szabó Emőke* lelkészünk hihetetlen energiával szállt be a munkába *Hieble Erikával* együtt. A szerkesztőbizottság munkájában ugyanekkor *Krüzsely Mária* szövetségi elnök és *Bíró Gyula*, a zürichi presbitérium elnöke is részt vállalt. A lapban friss, lendületes írások jelentek meg, lelkészeink tehetségének, hitének köszönhetően. Az emailen kersztüli kapcsolat-tartással kevesebb szerkesztőségi gyűlésre volt szükség, a cikkeket már nem papíron, hanem elektronikus formában kaptam meg, ami a szerkesztési munkát is lényegesen megkönnyítette.
Szólnom kell még külföldi kapcsolatainkról is. Szöllősy Pál jó diplomáciai érzékének köszönhetően lapunkat a hazai, valamint a Kárpát-memdencei református egyházak intézményeihez is rendszeresen eljuttattuk. Ezen kívül könyvtárak (pl. a Széchenyi könyvtár is), de barátok, személyes ismerősök is kaptak belőle. Sokszor az volt az érzésünk, hogy a lap olvasottsága igen alcsony, de időnként komoly visszhangot, sok olvasói levelet is kaptunk. Történt pedig ez főleg akkor, amikor a magyar református egyház ügyeit illetően foglaltunk állást. Fontosnak tartanám, hogy a lap külföldre való küldése a jövőben se szűnjön meg.
Végezetül pedig bocsánatot kérek azoktól, akinek a neve nem került be az eddigi felsorolásba, de cikket küldtek, tevékenyek voltak. Nekik is sok-sok köszönettel adózóm.
Jó érzéssel tölt el, hogy a szerkesztés munkája az én kiválásom után is tovább folytatódik, hogy *Kedves János* elvállalta ezt a nem mindig hálás feladatot. Neki is, a jövőbeli szerkesztőbizottság minden tagjának Isten áldását kívánom.

Deák Péter

Egy pár sor az új szerkesztőtől

Szeretnék először is a címlap oldalán levő grafikáról beszélni, majd röviden bemutatkozni. Mivel a grafika tőlem származik, úgy éreztem, hogy egy pár szót mondanom kell róla, hogy miért is pont erre a képre esett a választásom.
Azért döntöttem emelett a kép mellett, mert ez az illusztráció egy minősítés nélküli változásról szól nekem. Az átmenet úgy történik meg, hogy nem lehet azt mondani: az egyik motívum jobb vagy fontosabb, mint a másik. Nem. Az egyik motívum átalakul a másikba, egy egészet alkotva. Azt gondolom, ilyenfajta átalakulás van folyamatban a szövetségen belül is. Valami átalakul valamivé. Még talán nem lehet tudni pontosan, hogy mivé, de

mindkettőnek fontos szerepe van a szövetség életében és történetében. Ha már a történelemnél tartok, engedjék meg, hogy most a sajátommal folytassam. Ahogy azt lentebb is láthatják, engem Kedves Jánosnak hívnak. 2000 óta élek Svájcban feleségemmel Simone-nal, aki svájci állampolgár. Egy gyermekük van, Aline Rea, aki most 17 hónapos. Én eddig egy informatikai főiskola hallgatója voltam, ahol sajnos a tanulmányaimat nem tudtam lezárni és ahol nem is folytathatom azokat. Addig is, amíg nincs egy új iskola kilátásban, dolgozni szeretnék. Most júliustól kezdve munkát kaptam a Mystery Park-ban, Interlakenben, mint felszolgáló. Emelett francia nyelvet tanulok, ami remélhetőleg hozzá fog majd segíteni a későbbi továbbjutásomhoz. Jelenleg egy olyan szakot keresek, amely nem csak az érdeklődésemet, hanem a jövőbeli anyagi boldogulásunkat is kielégítheti itt Svájcban.

Kedves János

Gyülekezeteink életéből

Basel

Istentiszteleteink mellett a bibliaórák is igen dinamikusan működnek.Tagjaink többször fordulnak témajavaslatokkal a lelkipásztorhoz. Így került szóba a Krisztusban való üdvösség és a nem keresztyén népek kérdése. Január 27-én Vályi Nagy Ágnes therwili lelkipásztor tartott nekünk bibliaórát erről. Az idén először tarthattunk Baselben nagypénteken istentiszteletet, méghozzá magyarnyelvű római katolikus testvéreinkkel együtt. Poósz Lajos és Szabó Emőke lelkipásztorok mellett Csapó Éva énekesnő és a Budapesti hegedű-hárfa duó szolgált. Az ökumenikus alkalmak sorában a következő az áldozócsütörtöki úrvacsorás istentisztelet volt a Peterskirchében, ahol az Európai Protestáns Magyar Szabadegyetem 130 résztvevőjével együtt ünnepelhettek a baseli magyarnyelvű gyülekezetek. Az igét dr. Dévény István, Luzernben élő római katolikus teológiai professzor hirdette, az úrvacsorai liturgiát Szabó Emőke vezette, a liturgiában közreműködtek Poósz Lajos és Tamásné Demeter Orsolya lelkipásztorok. Délben gyülekezetünk ebéden látta vendégül a szabadegyetem résztvevőit, majd Csébits László presbiterünk ismertette a Basel-Mulhouse-i eurorégió működését. Ezután tagjaink megmutatták a vendégeknek városunk nevezetességeit.
A Nyugat Európai Magyar Protestáns Gyülekezetek Szövetségének presbiteri- és ifjúsági konferenciáján Ludván Éva presbiterünk, szövetségünk pünkösdi konferenciáján 7 tagunk vett részt. Borsos Eleknek, gyülekezetünk elnökének és feleségének, Borsos Júliának köszönetet mondunk az ökumenikus alkalmak és a szövetség pünkösdi konferenciájának megszervezéséért.

Istentiszteleteink rendszeres résztvevői közül többen hazaköltöztek. Nagy-Lőrincz Margit, régi hűséges tagunk; Szomor István és felesége, Budai Mariann, ösztöndíjas zeneakadémisták, akik több adventi ünnepélyünkön zenével szolgáltak; és Nyírő Sebestyén, akinek hálásak vagyunk több, mint két évi nálunk és a szövetség istentiszteletein végzett kántori szolgálatáért. Imádságos szívvel és Isten igéretével bocsátjuk útra őket: **„Bölccsé teszlek és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Szemeimmel tanácsollak téged.”** (Zsoltárok 32:8)
Január 12-én elhunyt Burger Júlia hűséges tagunk. Péter Iván nyugalmazott lelkipásztorunk temette el Kecskeméten. Elhunyt Selmeci József és Hans Wächter testvérünk is. Szabó Emőke Oszlai János és Erkedy Marianne ökumenikus szertartású temetésén szolgált. A gyászoló családoknak Isten igéjével kívánunk vígasztalást: **„Ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhozza Jézus által, Vele együtt.”** (I.Thessz.4:14)
Örömteli ünnepe volt gyülekezetünknek június 5-én: **Lódi Balázs konfirmált**. Egy tanéven át tartó felkészítés után Balázs az Apostoli Hitvallás és a Tízparancsolat elmondása mellett még 14 hitünk alapjaival kapcsolatos kérdésre felelt magyarul, illetve németül, majd közösen úrvacsorát vettünk.

Balázs, imádkozunk érted, hogy a mindennapi életben is tedd azt, amire Jézus Krisztus hív, amikor ezt mondja: **„Te kövess engem!”**(János 21:22)

Baden

A karácsonyt 2004-ben is a magyarnyelvű római katolikus gyülekezettel együtt ünnepeltük, januárban pedig többnyelvű ökumenikus istentiszteletet tartottunk a kápolnát használó gyülekezetekkel. Februárban Jäggi Nagy Réka édesapja, Nagy Levente végezte az igehirdetési szolgálatot. Örülünk annak, hogy Deák András kántorunk családja mellett mostanában több fiatal, kisgyermekes család is jár istentiszteleteinkre. Részben ideházasodott magyar fiatalasszonyok, részben itt munkát vállaló magyar édesapák családjáról van szó. Jelenleg a kisgyermekes családok részére havi egy **baba-mama kört is szervezünk** valamelyik család lakásán. Erre jelentkezni lehet Tóth Nagy Ágnesnél a következő telefonszámon:
056-222-51-64, vagy e-mailen: agigabi@bluewin.ch
Ebben az évben a mi gyülekezetünk ad otthont szövetségünk évi közgyűlésének, amelynek keretében megünnepeljük a szövetség fennállásának 25. évfordulóját is. Erre november 20-án 10 órai kezdettel kerül sor. Szeretettel várjuk szövetségünk minden tagját!

Zürich

A szövetséghez tartozó gyülekezetek közül jelenleg nálunk van a legtöbb összejövetel. Havi két istentiszteletet, két bibliaórát, két ifjúsági órát és egy női köri alkalmat tartunk. Mindegyik csoportnak van 2-3 alaptagja, a többi résztvevő mindig más. Istentiszteleteinken a tagok mellett nagy számban vesznek részt az ideiglenes munkavállalók. Többen közülük a liturgiában is közreműködnek igeolvasással, énekléssel, bizonyságtétellel.
Január 11-én Joób Szilárd parókiáján, Unterengstringenben tartottunk házibibliaórát, március 1-én pedig Steinmann Juditnál, Schlierenben. Január 27-én Vályi Nagy Ágnes vezetésével 25 érdeklődővel együtt beszélgettünk a Krisztusban való üdvösség és a más vallású népek kérdéséről. A virágavasárnapot ökumenikus istentisztelettel ünnepeltük meg többszáz honfitársunkkal együtt a Bruder Klaus római katolikus templomban, majd megemlékeztünk március 15-ről. Reméljük, jövő márciusban több év után újra mi lehetünk ennek a nagy istentiszteletnek a házigazdái.
A Schultess Klinikán áprilisban és májusban 3 magyar kisgyermeket és családjukat látogatták tagjaink és lelkipásztorunk. Kovács Bernadett, az ifjúsági bibliaórás csoport tagja heteken át minden nap bement a kórházba, hogy felvidítsa és a hitben erősítse a kis betegek szüleit, és játsszon a gyerekekkel. Egyik presbiterünk több héten át adott otthont és lelki támaszt az egyik gerincbeteg kislány édesapjának és nővérének. Áldozatos, Istent dicsőítő szolgálatukért mindnyájan hálát adunk. Jézus mondja: **„Bizony, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg.”** (Máté 25:40) Április 24-én megkereszteltük a Birmensdorfban élő Christian Waas és Lippai Ilona gyermekét, Pascalt. Joób Juditnak és családjának Isten áldását kívánjuk 3. gyermekük, Magdaléna születése alkalmából.
Június 21-én 17 órától Deák Péternél ismét családias, **grillezéssel egybekötött házibibliaórát tartunk**. Jó idő esetén a telkén, rossz idő esetén a lakásukban, Bellerive 59. Érdeklődni lehet a házigazdánál a 079-374-05-54-es mobil telefonszámon.
2005. szeptember 18-án délelőtt 10 órai kezdettel a Zwinglikirchében lesz a zürichi idegennyelvű protestáns gyülekezetek közös **Bettag** alkalmából rendezendő istentisztelete, ahol Szedlák Tibor hirdet igét. Erre az alkalomra mindenkit szeretettel várunk!

Bern

Január 16-i gyülekezeti közgyűlésünkön új gyülekezeti elnököt választottunk Jónás Albert személyében. Az alelnöki tisztséget dr. Krüzsely Mária vállalta. Február 9-én a bibliaórát a Győrbíró házaspár otthonában tartottuk, akik vacsorával is megvendégeltek bennünket. Vendégszeretetüket ezúton is köszönjük! Hálásan köszönjük Hieble Erikának, hogy február 20-án szószékcsere keretében igét hirdetett nekünk! Március 4-én részt vettünk az istentiszteleteinknek otthont adó Antonierkirchében tartott világimanapi istentiszteleten, majd a francianyelvű reformátusok termében az azt követő vetített képes előadáson és vacsorán. E félévben a legtöbben nagypénteken voltunk együtt istentiszteleten. Kanyó Aranka testvérünk Ady Endre egy versét szavalta el nekünk. Húsvét vasárnap Szedlák Tibor tartotta ünnepi istentiszteletünket. Szolgálatát szeretettel köszönjük. Április 17-én tartottuk a németnyelvű lutheránus gyülekezettel közös, úrvacsorás istentiszteletünket. Hálásak vagyunk Papp Dóra presbiterünk segítségéért, amit sok más közösségünkért végzett szolgálata mellett ennek az istentiszteletnek és az azt követő szeretetvendégségnek a lebonyolításában is nyújtott. Május első vasárnapján megemlékeztünk az édesanyákról. Rákos Lóránt, felvidéki ösztöndíjas teológus hallgatónk Dsida Jenő Hálaadás című versének előadásával örvendeztette meg a jelenlévőket. Lóránt két bibliaóránkon is szolgált és részt vett a pünkösdi konferencián is. Hamarosan

visszatér az észak-komáromi Selye János Egyetem Teológiai Karára. További tanulmányaihoz Isten erőt adó jelenlétét kérjük a következő igével: **„állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát. Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére."** (Zsidók 12:1-2)
Gyülekezetünk legdinamikusabb csoportja az ifjúsági bibliakör, mely kéthetenként szerdán este 19:30-tól találkozik. Ilyenkor mindig újra megbizonyosodhatunk arról, hogy a Szentlélek minden gyülekezeti tagnak ad az Ő ajándékaiból az egész gyülekezet épülésére. Mindenki hozzászól, s így olyan dolgok is megvilágosodnak számunkra az igéből, amit egyedül csak később, vagy talán soha nem értenénk meg.
Február elején elhunyt dr. Emődi Pál, gyülekezetünk korábbi presbitere. Özvegyének, Carolinnak és négy felnőtt gyermeküknek Isten vígasztalását kívánjuk a következő igével: **„sem halál, sem élet... nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban."** (Róma 8:38-39)
Hálát adunk Istennek, hogy a gyülekezetünkben eddig három generációval jelen lévő **Bartha családban megszülettek a 4. generáció képviselői**: 2005. április 28-án König Gabriella és Taubert András fia: *Ábris István*, június 6-án pedig König Krisztina és Nyeste Péter kisl ánya, *Boróka Csilla*. Mindkét családnak kívánjuk, hogy Isten életadó csodáját átélve erősödjön hitük és Isten iránti szeretetük. **„Bizony, az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom."** (Zsoltárok 127:3)
Június 5-én népes gyülekezettel együtt adtunk hálát Istennek *Ozsváth Zoltán* 36 éve végzett kántori szolgálatáért és ünnepeltük 75. születésnapját. Mikes Ibolya operaénekesnő énekkel köszöntötte őt, a gyülekezet pedig könyvvel és emléklappal ajándékozta meg. Köszönjük Mikes Ibolya énekét, Jónás Albert és Kinga szolgálatát szeretetvendégség megszervezésében és elbonyolításában, valamint asszonytestvéreinknek a sütemények elkészítését!

Biel

Ebben a félévben eddig négy istentiszteletet tartottunk. Kétszer Szabó Emőke, egyszer Luczky Réka és egyszer Szedlák Tibor hirdetett igét közöttünk. Szolgálataikat köszönjük.
Januári 9-i istentiszteletünkön megünnepeltük egyik régi hűséges tagunk, a mindig tréfálkozó Kovács Laci bácsi 90. születésnapját. Egy hónappal később, sajnos, már a búcsúztatóját tartottuk. Az ökumenikus szertartáson Szabó Emőke hirdetett igét. Kovács Géza László hamvait május 27-én temetik el a keszthelyi családi sírboltba. Januárban elhunyt Bak László testvérünk felesége, Kaffner Mária is. A gyászoló családokat imádságban hordozzuk. Jézus mondja: **„Bizony, bizony mondom néktek, hogy eljön az óra, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának hangját, és akik meghallották élni fognak."** (János 5:25)

Luzern

A 2005-ik évet imádsággal kezdtük. Szilveszter éjjelén gyülekezeti elnökünk és lelkipásztorunk a gyülekezet minden tagjáért és az összes valaha közöttünk megfordult magyarért személy szerint imádkozott. Isten meghallgatta ezt! Már 15-20-an vagyunk istentiszteleteinken a korábbi tíz helyett.
Miután a múlt félévben három taggal gyarapodtunk, az idén Tuba Sándor lépett be közénk, akit ezúton is szeretettel köszöntünk! Március 10-én kétnyelvű böjti zenés áhitatot tarthattunk, Serman Éva zongora- és Lukas Finschi szólóének szolgálatával. Köszönetet mondunk Serman Évának a kántori szolgálatért és a művészi előadásért, Bráder Annának a gyülekezet és a szövetség adminisztrációjában végzett munkájáért, Völker Jánosnak és Marikának idősebb tagjaink autóval való szállításáért és a süteményekért, és Egger Éva elnöknőnknek áldozatos gyülekezetgyarapító szolgálatáért.

St. Gallen

Valamennyi istentiszteletünket megtartottuk. 2005 január 16-án, az istentiszteletet megelőzően, megtartottuk az éves kőzgyűlésünket, melyen új presbitériumot választottunk. Új elnökünknek, Hieble Erikát választottuk. Így most Erika kettős szerepet tölt be a gyülekezetünkben, hiszen ő a mi lelkészünk is. Isten áldását kérjük munkájára, melyben igyekszünk majd őt támogatni is.
Februárban Szabó Emőke hirdetett nekünk igét csereszolgálatban Hieble Erikával, aki helyette Bernben prédikált. Márciusban ökumenikus istentiszteleten vettünk részt, amin Vizauer Ferenc és Hieble Erika szolgált. Ezen az alkalmon megemlékeztünk nemzeti ünnepünkről, március 15-ről is. Nagy örömünkre szolgál, hogy katolikus testvéreink is rendszeresen, szép számmal látogatják istentiszeleteinket, melyeket mindig családias légkörben, kávé és tea mellett, töltünk el.

Lausanne

A Lausanne és környékbeli protestánsoknak (és nem-protetánsoknak) havi egy alkalommal van lehetőségük magyar nyelvű istentiszteleten részt venni, amire a hónap első vasárnapján kerül sor, július és augusztus kivételével. A két kieső hónapot pótolja a karácsonyi és húsvéti alkalom, amikor is úrvacsora várja az arra felkészülteket. Isten igéjét

legtöbbször Luczky Réka, Lausanne-ban tanuló-dolgozó erdélyi lelkésznő hirdeti, de többször volt alkalmunk más lelkészeket vagy teológusokat is meghívni.
A lehetőségeknek megfelelően, igyekszünk bekapcsolódni a nem francia nyelvű protestáns közösségek szervezetének a munkájába is. Sajnos, alapító tagjaink létszáma erősen megfogyatkozott, sokan tértek már vissza Teremtőnk táborába. Az itt tanulók vagy dolgozók révén, azonban nem csökkent jelentősen az istentiszteleteken jelenlevők száma. Szeretettel fogadunk mindenkit, aki magyarul kívánja hallani az Igaz Üzenetet, hiszen imádkozni és számolni csak az anyanyelvén képes igazán az ember.

Szabó Emőke, Gáncs Zsuzsa és Oros Lajos

---

41. Pünkösdi Konferencia a Beuggen-i kastélyban

Üdvösségem – valóság vagy önámítás?

Sokaknak ismerősen csenghetnek a szavak „Schloss Beuggen”. Nem hiába, hiszen a pünkösdi találkozót megelőzően, a kastély adott otthont a szabadegyetem programjainak is. Aki még nem lett volna ott, annak röviden annyit szeretnék elmondani a városról, hogy a Rajna mentén fekvő helységek egyike. Rheinfelden egyik fele Németországhoz, a másik pedig Svájchoz tartozik. Schloss Beuggen, Rheinfelden németországi részére esik.
A kastély 1985 óta működik evangélikus konferencia- és szálláshelyként. Akiket ezzel kapcsolatos részletek érdekelnek, azok erről a http://www.schloss-beuggen.de internetes cím alatt még többet találhatnak. Azok, akik a konferencia ideje alatt készült fotókat szeretnének látni, tegyenek egy látogatást a Svájci Magyarnyelű Protestáns Gyülekezetek Szövetségének készülőfélben levő weboldalán, mely a http://www.protestans.ch cím alatt található.
A háromnapos konferencia első estéje, a Szabó Emőke és Szedlák Tibor „A magyar észjárás – Karácsony Sándor nyomán” című előadásával kezdődött. Másnap, vasárnap délelőtt, Istentisztelettel folytatódott, amin Szabó Emőke lelkésznő hirdetett igét, János evangéliumának 14:26-27 versei alapján, melyek a következőképpen hangzanak: **„A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen.”.**
Ezt a Rendkívüli Közgyűlés követte, melyen Szedlák Tibort választották meg az ott jelenlevők, egyhangúlag, Szabó Emőke után, a Szövetség

lelkészének (erről többet már az újság 3. oldán olvas-hattak). Az ebédet követően eljutottunk Bekő István előadása segítségével a hétvége fő témájához, melynek címe „Üdvösségem – valóság vagy önámítás” volt (az előadás anyaga megtekinthető a Szövetség már említett internetes címén). A vacsora után népdalesttel folytatódott a program, amelyhez Jakubik Ilona hegedűművész és Pigler Anna kántorunk szolgáltatott zenét.
Hétfő délelőtt Luczky Réka lausanne-i lelkésznőtartott bibliaórát „Üdvösségem és a Szentlélek” témában, Pál rómaiakhoz írott levele 8:14-17 versei alapján: **Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljetek, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: „Abbá, Atya!” Maga a Lélek tesz bizonyságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is: örökösei Istennek és örököstársai Krisztusnak, ha vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk.”**.
Ezután a hétvégét még egy utolsó közös étkezéssel zártuk.

Köszönet a találkozó szervezőinek, *Borsos Eleknek és feleségének, Júliának,* az előadóknak *Szabó Emőkének*, *Szedlák Tibornak*, *Bekő István* székelyudvarhelyi lelkésznek és *Luczky Rékanak,* a népdalest művészeinek *Jakubik Ilonának* és *Pigler Annának*, valamint a szolgálattevőknek és a résztvevőknek a konferencia létrejöttéért és sikeréért!

Kedves János

Köszönet Ilonka néninek

Gyülekezetünk tagjai, akik gyakran részt vesznek istentiszteleteinken, természetesen valamennyien ismerik Lüthi Ilonka nénit. De vajon jól ismerik-e? Mit tudnak róla?
Ő is egyike azoknak a 20. sz.-i magyaroknak, akiknek két hazát adott végzetük. Az egyikben élnek, dolgoznak, jól érzik magukat – de a másikat soha nem feledhetik. Nem csupán a fakuló családi képek és a magyaros hímzésű terítők emlékeztetik a szülőhazára, hanem az el nem múló felelősségérzet az ott maradottakért. Ilonka néni az első világháborút Budapesten élte meg, a másodikat Bernben. 1923-ban került először egy gyereknyaraltatási akció révén Svájcba, majd a berni nevelőszülők hívogatására néhány év múlva végleg ideköltözött. Fiatal kora óta sokat és sokfelé dolgozott, pl. mezőgazdaságban, patikában, még nyakkendőüzemben is. Kevéske fizetéséből mindig juttatott haza; ha bármelyik rokon segítségét kérte, őnála nyitott fülekre talált. 1940-ben férjhez ment egy derék svájci emberhez, aki mindenben támogatta felesége áldozatos, magyarokat segítő munkáját. Saját gyermekük nem volt, a háború hozzájuk sodorta Ilonka néninek egy 11 éves távoli rokonát, akit felneveltek, iskoláztattak, diplomát adtak kezébe. Az ő gyermekei és unokái jelentik ma Ilonka néni számára a családot. Ilonka néni 1956-ban is sokat tett a menekült magyarokért, még az ausztriai menekülttáborba is elment. Többször szorított helyet lakásában is napokra, hetekre az ideérkezőknek. Segítségét ugyan nem mindenki hálálta meg, mégis folytatta jótékonykodását. Amióta 1956-ban Lemesi József nagytiszteletű úr közreműködésével a zürichi gyülekezet megalakult, Ilonka néni szinte soha nem mulasztott el egyetlen istentisztelet sem. De nem csupán passzív résztvevő volt, hanem szolgálatot is vállalt. Gondoskodott az istentiszteletek méltó megtartásáról: terítőt vett az Úrasztalára, minden alkalommal virágot is vitt, és apránként, saját pénzéből beszerezte az úrvacsorához szükséges kelyheket, tálcát, egyebet. Elsőként érkezett, elrendezte az Úrasztalát, s az istentisztelet utáni szeretetvendégség megrendezése is elsősorban az ő vállán nyugodott, az utolsó csészék elmosásáig, egészen villanyoltásig maradt. Hosszú évekig a gyülekezet pénztárosa is volt. Az utódai számára készített hosszú lista bizonyítja, milyen sokrétű feladatkört kellett Ilonka néninek sokszor egyedül ellátnia. Igaz, néhány év óta már többen segítettek – főként az asztalok, székek elrendezésében, mosogatásban – de még így is maradt épp elég tennivalója. Közel ötven évi szolgálata után úgy gondolta a presbitérium, hogy itt az ideje Ilonka nénit tehermentesíteni, egészen át kell venni a munkát tőle. A 2005. március 13-i istentisztelet után a gyülekezet ünnepélyesen, elismerő beszéddel, virágcsokorral és ajándékkal köszönte meg a hosszú, hűséges, áldozatos munkát, melyet Ilonka néni odaadással, mindig mosolyogva végzett. Ő ugyan nagyon nehéz szívvel vált meg e feladattól, szeretett volna legalább még a húsvéti istentiszetelet előkészítésében részt venni. A gyülekezet bizonyára lehetővé teszi, hogy ezt pótoljuk s egy más ünnepi istentiszteleten még igénybe vehessük Ilonka néni segítségét.
Kedves Ilonka néni, ezúton is – azok nevében is, akik akkor nem voltak ott a búcsúztatáson – szeretettel, hálásan köszönjük öt évtizedes áldozatos tevékenységét a zürichi protestáns közösségért s mindazokért, akiken élete folyamán szóval, tettel vagy anyagiakkal segített! Isten áldását kérjük további életére, jó egészséget, továbbra is ragaszkodó barátokat és minden napra egy apró örömet kívánunk!

Steinmann Judith